

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
תל אביב	19:08	20:53
ירושלים	19:05	20:57
חיפה	19:08	20:54

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

ברכת השמיטה

המתנה הטובה ביותר בה זכה עם ישראל, היא המתנה להיות בניו אהוביו של הבורא, סמוכים על שולחנו ובטוחים בישועתו. העובדה שיש לנו אבא אוהב ורחום שניתן להישען עליו, להאמין בו ולבטוח שהוא לצידנו בכל עת ובכל תנאי, מייצרת שלווה ושקט נפשי, מביטחה רוגע, שומרת עלינו מכל דאגה ומייצבת את שפיותנו גם בעיתות התמודדות וצרה.

'אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים!' - כי גם במצבי צרה וצוקה, גם במצבים שמוסדות תבל מתערערים, גם כשמרגישים שדברים לא הולכים כפי שרוצים, יהודי לא מתבלבל, לא מאבד שליטה, לא מפסיד את הרוגע והשלווה הנחוצים לו כל כך. יש לנו אבא גדול בשמיים, אנו נשענים רק עליו, אנו יודעים שהוא עימנו, שומר עלינו, מסייע לנו, מביטח את שנתמודד בגבורה, נשרוד את הכל, ונצא מכל קושי מחוזקים ועוצמתיים.

את התובנה המחזקת הזו, מגלה הרה"ק רבי זושא מאניפולי זי"ע בפרשת השבוע, ומפיו מובאים הדברים בספרו של אחיו, הרה"ק בעל ה'נועם אלימלך' זי"ע. בפרשת השבוע אנו מצווים על שמירת הקרקע בשנה השביעית, וכאן מגיע פסוק מרתק: 'וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית? ... וציויתי את ברכתי!' - אם תשאלו מה נאכל בשנה בה המשק החקלאי מושבת, הן איננו עובדים בשדה ומפקירים את גידוליו? לפיכך מבטיח ה' לשלוח את ברכתו, למען יהיה לנו די מזון גם בשנת השמיטה.

כי באופן טבעי - השפע קיים, מושפע בתמידות. יהודי יודע שבזמן עולם לצידו, מלווה אותו בכל עת, משפיע עליו בריאות, נחת, פרנסה, ברכה, שפע. הכל ממנו יתברך, הכל מגיע ממנו בהשפעה ישירה. כל זאת בתנאי שלא נשאל שאלות, שלא יזדחל לליבנו הרהור או פקפוק. כי אם משהו בחומת הביטחון שלנו מתערער - נדרשת השפעה שמיימת מיוחדת להציל את המצב, להבטיח שלמרות הפקפוקים ימשך להיות לנו טוב!

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש ה'שיבת אור' ומוסדות

רבי שמעון בר יוחאי

מי היה רבי שמעון בר יוחאי וכיצד זכה למעלות כה נשגבות?

צועדת בדרכיהם. ליבי שותת דם, על הבנים והבנות שלנו, היכן זרוקים הם, היכן הנוער שלנו! המלך ערום! הורידו אותנו לרצפה! כיצד זה התקשורת מסמא את עיניכם? לכו היו יראי שמים! כמו האבות הקדושים והאמהות הקדושות! אין יהיה ברכה בבית? איזה ילדים יהיו לכם? הישיבה נפתחה בשנת תשנ"ג, אלפי תלמידים עברו כאן, נכנסו זכוכיות יצאו יהלומים! הקימו בתים לתפארת, ילדים תענוג לראות אותם! איזה פנים היו להם, ללא פנים, איזו יראת שמים מידות ועמל התורה! יש כאן כשמונים אברכים עמלי תורה יושבים ולומדים באהבה רבה.

מה עושה ישיבה שהתקשורת מכה ומסיתה ללא הרף "החרדים סוחטים אותנו". אם ערבים היו נכנסים לממשלת שמאל וסוחטים אותה באמת היו שותקים. ונחנו מה? בסך הכל להחזיר את המצב הקודם. ה"דה מרקר" הוכיח שבאים לעזור לשמונים אחוז חילונים, לילדים שאין להם לאכול, קשה להם לעכל לראות חרדי עולה, חילוני מבין שכל אדם דואג רק לעצמו, לכן הם לא יכולים לראות זאת... הרב גפני, עשרים וארבע שעות ביממה עוזר לאנשים. נסה לדבר אל שר חילוני אתה יתוש מבחינתו. הרב אריה דרעי, למי הוא דאג, להוריד את המע"מ למוצרי יסוד, לכל עם ישראל! לכן הם לא מבינים זאת, הם מכירים רק את עצמם. להזהיר גדולים על הקטנים.

עושים עניין מהכדורגל כדורסל וכל מיני עמותות חילוניות, להם אפשר לתת כסף בלי סוף, לקצבאות ילדים חס וחלילה, לתורה חס וחלילה, למשפחות שאין להם אוכל חס וחלילה

כואב הלב, אולם אנו נמצאים ברגעים האחרונים שלפני הגאולה, פעמי משיח נשמעים, מערבולת בעולם, ומי שלא יזכה לשוב בתשובה יאכל את בשרו. ומבואר בזהר הקדוש שהרשעים ילחמו במשיח, כי לא יוכלו להודות שהצדיקים צדקו. אפילו על פתחו של גיהנום אינם שבים! הם לא יוכלו להודות שהתורה אמת! שמאלנים קוראים לחיילים רוצחים, זורקים אבנים על חיילים, אלה רוצים להיות בשלטון, הם אלה שילחמו במשיח.

זכות הרשב"י תגן עלינו אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 ב'שיבת אור' דוד

השבוע תתקיים הילולת התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי. הגמרא מספרת (שבת לג), כשרבי שמעון בר יוחאי יצא מן המערה לאחר שלוש עשרה שנים, ומפני שחסו על בגדיהם ונתכסו בחול במשך היום, וכשהגיע זמן ק"ש היו מתלבשים וקוראים שמע וחוזרים שוב לחול. וכל גופם היה קרעים, שרטים ודם. פוגש אותו לאחר מכן רבי פנחס בן יאיר רואה את רשב"י בקעים בגופו וכולו שותת דם, התחיל רבי פנחס בוכה, ואומר לו אוי לי שראיתי אותך בכך, במצב כזה, אמר לו רבן שמעון, אשריך שראיתני בכך, אשריך רבי פנחס, כי אם לא כן לא היו לי דרוגות הנוראות, סודות התורה, כל גדלות בתורה שזכיתי.

יש אמהות, שרואות את הילד חוזר בתשובה, חליפה ומגבעת שחורה וחולצה לבנה, והאמא אומרת לילד אוי לי שראיתני בכך, והיא בוכה, מעדיפה שיהיה נרקומן ולא כך. והילד אומר לאמא: **אשריך שאת רואה אותי בכך, אילו לא ראיתני בכך, תראי איזה דוך ארץ ואיזה מידות**, עלי את בוכה? לכו לגנים ולרחובות ותראי את חבריי, איך הם נראים, אולרים ודוקרנים, עלי את בוכה?! אני בוכה על כל האמהות הללו! אמהות יקרות! **אין מאושר כמותי בעולם, אין מאושר כמו תורה ועמלה וקדושה וטהרה**. אין מאושר וחי יותר ממי שחי בעמלה של תורה. "אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בורות נשברים אשר לא יכילו המים" - מי שעוזב את התורה הוא רחוק מבזר העולם.

מצטטים אמהות בתקשורת בעיתונים, **"אני מעדיפה את הבן שלי נרקומן ובלבד שלא יחזור בתשובה"**. השבוע בא לכאן אבא אחד, ניגש להרב סרבניק, הוא שאל אותו מה זה בית משוגעים פה? אתם צריכים לחיות מהמיסים שלי? הוא לא אשם, הוא לא יודע מה זה תורה. הוא מסכן, חושב שמתפללים כל היום. הם לא יודעים מה זה גמרא. מה מרים את האדם אם לא התורה הקדושה? מי שלא טעם טעם של ישיבה, של עמל התורה, של קדושה וטהרה, הוא מסכן לכל חייו, מה מותר לו מן הבהמה?!

אמא נוסעת לרבי שמעון ומתפללת ובוכה, את בוכה אצל רבן שמעון?! את שרוצה שהבן יהיה נרקומן, שלא יהיה בן תורה? שלא יהיה ירא שמים? **אין את לא מתבניישת ללכת לרבי שמעון ומאידך לחיות כמו לפיד או האחרים**, לכו לך להר הרצל אצל גדולי הטומאה והתפללי שם. אצל בן גוריון, הרצל ודומיו, לא אצל רשב"י ורבי מאיר בעל הנס. לכו אל אלו שאת

ההקדשה השבועית

רוצים גם אנחנו להקדיש אלפי נפשות לאור הפרשה להצלתהם או לע"י קרבתם? התקשרו עכשיו: 05-04-04-000

ל'מחזיקי' יידן חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן חוה דייה בת חוה

ל'ש"ק בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ספיר בת עליזה לילך בת עליזה

ל'חובלתי' אסף בן חיה רועי בן דייה אלעד בן עונה אלדד בן ירדנה

ל'יחסי חסידות' שלמה בן ברוך ל'ון סילנית בת חנה חן בן חיה שמעון בן ירדנה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

שבע כנגד שבע

מצאנו, והנה, איזו השגחה מופלאה! יומיים לפני הוצאת הכרעים לדפוס אני מקבל את כל החומר של השנים החסרות!

מיד עצרתי את ההדפסה בבית הדפוס, כינסתי שוב את הצוות לעבודה על החומר החדש, וברוך השם זכינו להוציא שני כרכים מושלמים ובהם שלוש מאות דרשות מכל תקופת הרבנות של הרא"ש.

בסייעתא דשמיא הוצאנו לאור שני ספרים, דרשות הרא"ש - 2 כרכים, וחידושי רבי אברהם שאג על הש"ס ותשובות - 3 כרכים, בצירוף תולדותיו וקורותיו המופלאים בהרחבה.

במשך אותן השנים המשיך הסבא ללוות את העסקן הרפואי, ולהתעניין בהתקדמות המחקרים סביב המחלה של נכדותיו. אוניברסיטאות שונות ברחבי העולם נכנסו לעומק המחקר בשיתוף בית החולים בירושלים, הדסה עין כרם, ובס"ד הצליחו לבדד את הגן האחראי למחלה, כאשר המסקנה היא שכאשר אדם נושא גן זה באופן שאינו פעיל, הוא בריא לחלוטין ולא נשקפת לו או לצאצאיו שום סכנה. יתכן מצב שבו הגן עלול להשפיע, אך דבר זה ניתן למנוע באופן פשוט על ידי בדיקת דם שנעשית במכון 'דור ישרים'. מאז הגילוי, נמנע סבא זה מהרבה אנשים!

ברגע שהעסקן הרפואי קיבל את המסקנה, הוא איך לספר לאבא על תוצאות המחקר, ואף פרסם ברבים כי הילדים הבריאים במשפחה יכולים לקבל שידוך רגיל, ואכן, זמן קצר לאחר מכן מצא הבחור שידוך מצוין למזל טוב.

העסקן הראה לאבא ספר עב כרס שמפרט את המחקרים שנערכו ואת הגילוי הרפואי המרגש. "היה יכוח רציני", סיפר העסקן הרפואי, "למי לייחס את הגילוי של הגן. בסופו של דבר הוחלט כי הראשון שלו מגיע הקרדיט הוא --- פרופסור אברהם שאג!"

האבא נדלק, הוא מסתובב כבר שנים עם השם הזה! עוקב בקביעות אחר התקדמות הפרויקט של הוצאת כתבי הרא"ש, והנה, מכל הפרופסורים בעולם, דווקא אברהם שאג נשלח להביא את ישועתו.

כאן הוא פנה אלי וביקש ממני לברר מיהו אותו פרופסור. לא היה קשה לברר. התקשרתי אליו ושאלתי אותו, "האם אתה פרופסור למחלות גנטיות? האם אתה קשור לאנאון הצדיק הקדוש ר' אברהם שאג, תלמיד החתם סופר?"

הפרופסור ענה מיד, "כן, ודאי, אני מצאצאיו וקרובי על שמו. בדרך כלל אנשים לא שואלים אותי על היחס שלי למה אתה שואל את כל זה?"

סיפרתי לו. אמרתי לו שהמחקר שהוא עמד בראשו הציל משפחה שלמה בישראל, וכל זה בזכות הפרויקט האדיר שנעשה לטובת נשמת הרא"ש. הפרופסור התרגש מאד. כששמע זאת הוא בכה. אמנם נראה שהוא זה שעובד ועושה, אבל כל הסייאת דשמיא שהיתה לו, וכל התקדמות המחקר היתה בזכות הצדיק, הרא"ש. עין בעין זכינו לראות איך ההתקדמות בהוצאת הכתבים שלקחה שבע שנים, היתה זו שפעלה והשפיעה על התקדמות המחקר, שאף הוא איך שבע שנים.

המחקר גם נודע לי שר' אביגדור שמסר לי את המאה וחמישים דפים היו אביו של הפרופסור אברהם הי"ל!

כמה גדול כוחם של צדיקים למעלה! (מתוך שיעור בשער הבטחון מר' דוד קלצקין שליט"א)

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

כדי לקבל מושג מה מגדלות הנוראה של רבי אברהם שאג, אספר לכם עובדה. כאשר היה בחור, היה לומד שעות על גבי שעות בעומק העיון, עד כלות כוחותיו. פעם בעת הלימוד התנמנם ונרדם על גבי הגמרא. הבחור שישב לצדו של רא"ש רצה להעירו, שהרי אין זה מכבוד הגמרא שישנים עליה, אמר לו רבו, החתם סופר, כי יזהר שלא להעיר את רא"ש, כי הלכה מפורשת היא שאפשר להניח ספר תורה על גבי ספר תורה אחר, "ורבי אברהם שאג, הרי הוא ספר תורה חי!"

אותו צדיק השאיר כתבי יד רבים שהתחיל לכותבם מלפני 180 שנה, אך אלו לא הודפסו. בסייעתא דשמיא מיוחדת איתרתי את כתבי היד שהיו מפורזים בכל העולם. במהלך תקופת העבודה הארוכה, ביקש ממני הסבא כמה פעמים שאעלה לקברו של הרא"ש בהר הזיתים, אניח את הכתבים על המצבה, ואתפלל על המשפחה כולה ועל הצלחתה.

בערב ר"ח ניסן, יום ההילולא של הרא"ש, עליתי להר הזיתים עם מניין. התפללנו בציון הקדוש, הנחתי על המצבה את כתבי היד יחד עם הדפים המוכנים לדפוס ואמרתי, "הרי שלך לפניך. הנה דברי התורה שכל כך עמלנו עליהם, אנא תמליצו טוב על פלוני שלקח על עצמו את עול הכספים הרבים שהוקדשו לכך". התפללתי לישועת המשפחה בכללות ולישועת הבחור שימצא את זיווגו במהרה.

[במהלך העבודה קרתה תקלה נוראה, חלק גדול מהחומר הערוך, נמחק. האבא היה אז בארץ ישראל, הגיע לקברו של הרא"ש, ובמשך זמן רב עמד והתפלל על הכל. הוא הבטיח שהוא לוקח על עצמו לשלם ולהחזיר את כל החומר שנעלם, ושה יעזור לו בשידוכי בנו. אכן, תפילתו נתקבלה!]

סיפור מעניין קרה במהלך העבודה. נודע לי כי לר' אברהם זצ"ל יש נכד ישיש ושמו ר' אביגדור שאג, והוא גר בשכונת זכרון משה. הלכתי לבקרו וסיפרתי לו על הוצאת לאור של ספרי סבו זצ"ל. הוא היה מבוגר מאד, חלוש וחסר כוח. הוא התרגש מאד לשמוע על פעולותיו בהוצאת הספרים. בקושי רב הרים את אצבעו והורה לי: "תפס למעלה".

טיפסתי, ומצאתי קופסא מלאה. הורדתי אותה, ומה מצאתי בפנים? מאה וחמישים דפים, כולם כתבי יד של הרא"ש!

"את הדפים האלה קיבלתי בירושה מאביו", סיפר ר' אביגדור, "חמישה דורות שהכתבים האלו עוברים במשפחה. אבי ציווה עלי להביאם לדפוס, אבל אני לא קיימתי את הצוואה. אני רגוע, וחוששני שלא אוכל להגיע למנוחה נכונה בעולם האמת כל עוד הדפים אצלי. קח לך את כל הכתבים במתנה, והוצא אותם לאור!"

גם דפים אלו הודפסו בספרי הרא"ש.

ר' אביגדור ז"ל נפטר לבית עולמו שלושה ימים לאחר מכן - - יומיים לפני שעמדנו להוציא לדפוס את כתבי היד של הדרשות, התקשר אלי ידיד מחוץ לארץ, שעוסק גם כן בתחום זה, וסיפר לי שנודמו לו ארגז מלא כתבים מהרה"ק רבי דניאל פרוסטיץ זצ"ל, שהיה מרבני פרשבורג במשך חמישים שנה, וחברו של הרה"ק הרא"ש. ביניהם מצא דפים מכתב יד שונה מהשאר. אולי אני מכיר כתב זה?

ביקשתי ממנו שישלח לי דוגמא בפקס, והנה אני מגלה שזהו כתב ידו של הרא"ש! אכן, כל החומר שהשגנו עד עתה היה רק משנת תקצ"ב, בעוד שהרא"ש שימש ברבנות כבר בשנת תקפ"ו. אמנם חידושי תורה שכתב בזמן זה היו בידיו, אך את הדרשות שכתב בתקופה זו לא

את המעשה הבא סיפר הרה"ג ר' ח.י. פרוש שליט"א, מהוצאת הספרים המפורסמת 'זכרון אהרן'. הרב פרוש הינו מומחה בפיענוח כתבי יד עתיקים, הוזכה להגיש יין ישן בקנקן חדש. דברי תורה שהיו גנוזים ועלומים בתוך כתבי יד, רואים אור בזכות יגיעתו הגדולה, וכך יכול כל אחד לעיין בדבריהם של גדולי ישראל, צדיקים קדושי עליון מדורות עברו.

זהו מעשה מפעים שאירע עם הוצאתם לאור של כתבי הרה"ק רבי אברהם שאג-צוונברג, מתלמידיו המובהרים של מרן החתם סופר ורבו המובהק של רבן של ירושלים הרב יוסף חיים זוננפלד, זי"ע.

וכך הוא מספר: באחד הימים אני מקבל שיחת טלפון מיהודי חשוב באמריקה. הוא מבקש ממני שאבדוק אילו כתבי יד השאיר הרא"ש (רבי אברהם שאג) זצ"ל, ולאחר שאמצא אותם, שאוציא אותם לאור. וכמובן תספר לי כמה עולה עבודה כזאת, לאתר כתבי יד, לפענח אותם, לערוך ולהדפיס אותם. אני מוכן לשלם על כל הפרויקט".

הנחישות של היהודי הדחימה אותי. שאלתי אותו מה הביא אותו להרים פרויקט בסדר גודל עצום כזה, והוא סיפר לי: שני נכדות, הבת הראשונה והשנייה של בנו החשוב. שתיהן חולות במחלה נדירה. הסבא, שהוא עשיר ובעל חסד גדול, השקיע כספים רבים כדי לרפא את הנכדות, או לפחות להקל עליהן, וברוך השם, החיים נכנסו לשגרה כלשהי. גם האבא השקיע הרבה כספים וכוחות, וברוך השם אחרי הבנות נולד בן בריא לגמרי, וכן כל הילדים אחריו נולדו בריאים ושלמים.

הבן גדל ונעשה בחור חכם, עובד השם, נושא חן וחסד בעיני אלוהים ואדם, והגיע לגיל שידוכים. אמנם בחור שכל אב היה חומד לבתו, וגם אמצעים כלכליים ישנם, אבל סיפורן של שתי האחיות הגדולות היווה עבורו חומה בלתי עבירה. אנשים פחדו. מי יודע אם המחלה אינה עוברת בתורשה?

היה הבחור עולה ומתעלה בישיבה, ועיני הוריו הולכות וכלות. כזה עולם נפלא, וכזה בעיה קשה. הרי אם הכל היה בסדר, הוא כבר מזמן היה 'נחסף'. רק הבעיה הבריאותית של האחיות, היא שמעיבה על מסכת שידוכיו.

הסבא שהשקיע כל כך ברפואתן של הבנות, כאב את כאבו של הנכד. מי שאינו מכיר לא יכול להעלות על הדעת כאב של הורים, שרוצים לראות באושרם של בניהם, וזה בושש לבוא. הוא החליט להיכנס בעובי הקורה ולעזור לבנו לשדך את נכדו. הוא הבין כי אם יצליחו לברר את הגורם התורשתי למחלה של הנכדות, יוכלו לדעת בברור האם הדבר עלול להפריע בעתיד או לא.

במקביל, פנה הסבא לאחד מגדולי צדיקי דורנו זי"ע, ושח לפניו את מסכת היסטוריה שעברה על בנו, את ההתמודדות עם המחלה של הבנות, את השמחה עם הולדת הילדים הבריאים, ואת מפח הנפש עתה, עם הגיעם לגיל שידוכים.

הצדיק שמע הכל, ותשובתו היתה, "קח לך סגורה תעשה משהו טובת נשמתו של רבי אברהם שאג זצ"ל, תלמיד החתם סופר זי"ע".

הסבא, בספרו את סיפורו אומר, כי מה שיוצא מפיו של הצדיק הרי זו בחינה של 'שכינה מדברת מתוך גרונו'. הוא לא שאל שאלות, לא ביקש לחזור שוב על השאלה אלא התשובה שקיבל היא היא התשובה שאיתה הוא הולך הלאה. לעשות דבר לטובת נשמתו של רבי אברהם שאג.

כך הוא הגיע אלי, מספר הרב פרוש, ואני נכנסתי לתוך הפרויקט, כשהסבא והאבא עומדים על גבי ושואלים כל הזמן איך מתקדמים, הוא מימן את התהליך כולו, סך של כמאה וחמישים אלף דולר!

מדוע נוהגים להדליק מדורות?

- א.** נהגו בכל תפוצות ישראל להדליק מדורות בליל ל"ג לעומר לכבודו של התנא רבי שמעון בר יוחאי. ויש נוהגים להרבות בהדלקת נרות בבתי כנסת ובבתי מדרש בלילה זה, ונאמרו על כך כמה טעמים:
- ב.** משום שבזמן שהוא גילה סודות התורה, באה אש מלמעלה והקיפה את כל הלומדים עמו.
- ג.** התורה נמשלה לאש שנאמר (ירמיה כג) "הלא כה דברי כאש". וסודותיה נמשלו לאש פנימית יותר.
- ד.** כי הוא אור העולם היה בתורתו, ונקרא "בוצינא קדישא". (נר קדוש).

- ה.** ביום פטירתו היתה אש מקיפה את הבית שבו דרש בתורה והחזיר נשמתו לבוראו.
- ו.** התורה נקראת אור עולם שנאמר (משלי כו) "ותורה אור". והוא היה מדבר על אורותיה. (הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א בספר תורה מציון).

מנהג עלייה למירון ומנהג החלאקה

- א.** רבים וטובים נוהגים לפקוד את ציונם של רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר ז"ל בל"ג לעומר, בלילה וביום, וששים ושמיים שם. ויש למנהג זה סימוכין. וכמו שכתוב בזוהר, עולו ואתכנשו להילולא דרבי שמעון. (בואו והתכנסו לשמחה של רבי שמעון). ונזכר המנהג הזה לפני כ-500 שנה לרבינו חיים ויטאל תלמידו של האר"י ז"ל זיע"א, שנהגו ישראל ללכת ביום ל"ג לעומר על קברי רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו, ואוכלים ושותים ושמיים שם.

- ב.** ויש נוהגים לקחת את ילדיהם הקטנים שהגיעו לגיל שלש שנים למירון בל"ג לעומר כדי שיסתפרו וראשונה בשמחה ובשירים ויש סמוכים למנהג זה מדברי המקובלים.

- ג.** ומכל מקום אם קשה לילד להשאיר עם שער ראשו מבלי לגלותו, מותר לגלותו גם קודם גיל שלש.

- ד.** והטעם שמגלחים את השיער בגיל 3, שהוא על פי מה שאמרו במדרש (פרשת קדושים), "כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל". רמז לקטני בני ישראל, כי האדם עץ השדה, ונאמר שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל, שעדיין אינו יכול לדבר היטב, ובשנה הרביעית יהיה כל פרי קודש הלולים לה' (פירוש, שיהלל את ה'), שאז מתחיל ללמוד פסוקי תורה. ומכאן גם לענין מצות חינוך בהנחת הפאות ויתר המצות, כשמתחיל להיות בר הבגה. ע"ש, ולכן מחנכים אותו למצות "לא תקיף פאת ראשך". ועושים שמחה משום חיבוב המצוה.

- ה.** ויש הנמנעים מלעלות למירון בגלל הדוחק הרב וחוששים לביטול תורה, וכן על שמירת קדושת העינים. וכל ערום יעשה בדעת, ולא יעשה כן אלא אם בטוח בדרכו דרך הקדושה והצניעות ומביא לידי התעלות והתחזקות רוחנית, ואם אינו כן שומר נפשו ירחק מהם ושב ואל תעשה עדיף, וישאר במקומו בלימוד ותפלה לעילוי נשמת הצדיק. וכן יעשו את החאלקה במקום אחר או במירון בזמן אחר. (חזון עובדיה עמ' עדר. שו"ת יחזקאל דעת (ח"ה) סי' לה. ילקו"י עמ' תקה ועמ' תקמח. הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א בספר תורה בציון עמ' רט).

דין הכהנים בעליה למירון

- א.** אסור לכהנים לבקר אצל קברות הצדיקים במירון. (ילקוט יוסף עמ' תקיד)
- ב.** והכהנים שהתורה גדרה בעדם שלא לילך אל הקברים מפני קדושת כהונתן, די להם שיעמדו מרחוק ולהסתכל משם על מקום קדושת גניזת הצדיקים, ויוושעו בזכותם. וכן היו נוהגים הכהנים מתלמידי הבעל שם טוב הקדוש. (שם עמ' תקיח)

ברכת "אשר יצר אתכם בדין" ונטילת ידיים

- א.** המבקר במירון, אינו מברך ברכת אשר יצר אתכם בדין וכו', אפילו לא היה שם שלושים יום. כיון שלא נמצאים בתוך בתי קברות. (ילקוט יוסף עמ' תקכב)
- ב.** וכן אין צריך ליטול ידי וידיו בצאתו משם, משום שאף שצדיקים מטמאים אבל לענין רוח רעה אין לחוש בקברי צדיקים. (ילקוט יוסף עמ' תקכו)

הלכות נוספות של הרב ינון חורי
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

הלכות הרב ינון חורי

הלכות פסח שני

- א.** י"ד אייר (יום ראשון), אין אומרים וידוי ונפילת אפים, שבזמן בית המקדש הקריבו ביום זה קרבן הפסח, מי שהיה טמא או בדרך רחוקה ב"ד ניסן. אבל ביום ט"ו באייר (יום שני) המנהג לומר וידוי ונפילת אפים. (ילקוט יוסף עמ' תקלה).
- ב.** אם חל פסח שני ביום ראשון, אין אומרים צדקתך במנחה של שבת. והנהגים לומר רשאים להמשיך במנהגם. והעיקר שלא לעשות מכל זה מחלוקת. (ע"פ ילקוט יוסף עמ' תקלו-תקלז).
- ג.** יש שנהגו לאכול מצה בפסח שני, אך אנחנו לא נהגנו בזה. (ילקוט יוסף עמ' תקמב).
- ד.** המנהג הוא שמברכים מזונות על מצה בשאר ימות השנה, כולל פסח שני. ואם קובע סעודתו על המצה, שאוכל מאתים וארבע גרם, מברך על נטילת ידיים, המוציא, וברכת המזון. (ילקוט יוסף עמ' תקמג).

הלכות ל"ג בעומר

- ה.** השבוע בליל חמישי (יום רביעי בלילה) בעזרת ה' יחול ל"ג לעומר. וביום זה נוהגים להרבות בשמחה שהוא יום הילולא של רבי שמעון בר יוחאי. ואין אומרים בו תחנונים. חזו"ע (הלכ' ספירת העומר יומי הספירה ה"מב. עמ' רעג).
- ו.** וכן אין לומר תחנונים ונפילת אפים גם במנחה של יום רביעי. יחזקאל דעת (ח"ז סי' רז אות ב). ילקוט יוסף עמ' תקלג).
- ז.** אם אמר לחבירו אחר שקיעת החמה של יום רביעי, אל תאמר וידוי כי היום ל"ג לעומר, יוכל לחזור ולספור בברכה, שהרי לא ספר שבועות. ועוד שלא ספר המספר רק בראשי תיבות. ועוד שאין כוונתו לומר מנין ספירת העומר כלל. (חזו"ע עמ' רמח).
- ח.** נוהגים להקל לשמוע שירים מכילי נגינה, וכל שכן מסייף, לכבוד ההילולא של התנא רבי שמעון בר יוחאי. ומותר לשמוע כלי שיר גם כשלא עורכים הילולא, וכן אדם בביתו, מותר לו לשמוע כלי שיר.
- ט.** גם במוצאי ל"ג לעומר מותר לשמוע כלי שיר. כיון שהואיל והותר הותר אבל איסור תספורת ושאר דברים נוהגים עד ל"ד לעומר בבוקר. (ילקוט יוסף עמ' תצד)
- י.** יש נוהגים לערוך לימוד בליל ל"ג לעומר, במנין וללמוד שבחי רבי שמעון בר יוחאי המפחדים בש"ס ובזוהר הקדוש. ומנהג יפה הוא. (חזון עובדיה עמ' רעג)

מדוע שמחים בל"ג בעומר?

כמה טעמים נאמרו לכך שעורכים שמחה והילולא בליל ל"ג לעומר:

- א.** כי אמרו בגמרא (יבמות סב:) שעשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא כולם נספו בימי הספירה, בשביל שלא נהגו כבוד זה בזה. ובל"ג בעומר פסקו מלמות.
- ב.** שאחר שתלמידי רבי עקיבא כולם מתו, נשאר העולם שמם, ללא תורה ותלמידי חכמים, עד שבא רבי עקיבא והעמיד חמשה תלמידים, שמהם יצאה תורה לכל ישראל, והם רב שמעון בר יוחאי, ורבי מאיר, ור' יהודה, ור' יוסי, ור' אלעזר. ולכן יום ל"ג בעומר נקבע לשמחה על שחמשה תלמידים וביניהם רבי שמעון בר יוחאי, נוספו לרבי עקיבא ביום זה. ולא מתו. ילקו"י
- ג.** שרשב"י זכה ביום זה לגלות סודות התורה בזוהר הקדוש לפני פטירתו.
- ד.** משום שגזרה מלכות הרשעה גזר דין מות על רבי שמעון בר יוחאי, ונעשה לו נס, וניצל מחרב רעה של מלכות הרשעה, ולזכר הנס עשו יום פטירתו שהיתה כדרך כל הארץ שהוא ביום ל"ג לעומר, יום הילולא משתה ושמחה על הנס שעשה לו הש"ת. (חזון עובדיה עמ' רעג. יחזקאל דעת ח"ה סי' לה בהערה וכן כ' ילקוט יוסף עמ' תקב).

עיר וקדיש מן שמיא נחית

נ"ל לא תשכח מפי זרעו

מוסדות אור דוד שמחים
להזמין את הקהל הרחב

להילולת
התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי
זכותו יגן עלינו

שתתקיים אי"ה ביום חמישי יח' אייר התשפ"ב
19.5.22 (למיניינם) בשעה 20:00
בהיכל ישיבתנו הקדושה רחוב המכבים 108 ב"ב
בהשתתפות

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

הרה"ג מיכאל מזוז שליט"א
משגיח הישיבה

ועוד רבנים חשובים

הערב
בליווי זמר
ותזמורת מלאה

ההילולה תעובר בנקודת
הלוין בשעה 21:30 בערב

כיבוד
קל

הכניסה לנשים
מרחוב שלש השעות

בואו בהמוניכם לערב
מהנה ובלתי נשכח